

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **J. D. s. r. o.**, se sídlem O., D. n. 25/40, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2014, č. j. KUOK 77894/2014, ve věci správního deliktu,**

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 5. 2014, č. j. SMOL/112062/2014/OARMV/PZP/Ber, jímž správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu ve výši 2.000 Kč podle ustanovení

§ 125f odst. 3 s přihlédnutím k ust. § 125c odst. 4 písm. f) a § 125g odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), včetně povinnosti uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč, za spáchání správních deliktů podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jichž se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla tov. zn. AUDI A5, reg. zn. X, v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, když v dále uvedených případech neustanovený řidič vozidla žalobce opakovaně porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 125 c odst. 1 písm. k) silničního zákona, a to tím, že:

- 1) dne 26. 6. 2013 v době od 10:35 hodin do 10:50 hodin v Olomouci na ulici Uhelná neoprávněně zastavil a stál s tímto motorovým vozidlem mimo vyznačené parkoviště v úseku platnosti svislého dopravního značení č. IP 27a „Pěší zóna“, s dodatkovým textem „IZS, MmOI, MPO, DPMO 0-24, cyklisté, TAXI 0-24h, dopravní obsluha 18-10h, potraviny 12-14h“ (dále jen „přestupek č. 1“),
- 2) dne 7. 6. 2013 v době od 22:55 hodin do 23:10 hodin v Olomouci na ulici Mlýnská neoprávněně zastavil a stál s tímto motorovým vozidlem mimo vyznačené parkoviště v úseku platnosti svislého dopravního značení č. IP 27a „Pěší zóna“, s dodatkovým textem „IZS, MmOI, MPO, DPMO 0-24, cyklisté, TAXI 0-24h, dopravní obsluha 18-10h, potraviny 12-14h“ (dále jen „přestupek č. 2“),
- 3) dne 12. 6. 2013 v době od 10:30 hodin do 10:46 hodin v Olomouci na ulici Uhelná neoprávněně zastavil a stál s tímto motorovým vozidlem mimo vyznačené parkoviště v úseku platnosti svislého dopravního značení č. IP 27a „Pěší zóna“, s dodatkovým textem „IZS, MmOI, MPO, DPMO 0-24, cyklisté, TAXI 0-24h, dopravní obsluha 18-10h, potraviny 12-14h“ (dále jen „přestupek č. 3“).

Žalobce s rozhodnutím nesouhlasí, dle jeho názoru samotné zahájení a projednání věci jako správního deliktu provozovatele vozidla bylo excesem veřejné moci a představovalo nezákonný postup správního orgánu. Žalobce namítá, že:

- 1) dle ustanovení § 12 odst. 1 písm. jj) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, je značkou IP 27a a IP 27b „pěší zóna“ označována oblast určená především pro chodce, ve spodní části značky se vyznačuje, kterým vozidlům je vjezd do této oblasti povolen. Rovněž dle ust. § 39 odst. 4 zákona o silničním provozu je do pěší zóny povolen vjezd jen vozidlům vyznačeným ve spodní části dopravní značky. Z toho jednoznačně vyplývá, že právní předpisy zakazují vjezd do pěší zóny, nikoli však zastavení či stání, a proto takové jednání není podřaditelné správnímu deliktu provozovatele vozidla;
- 2) i v případě, že by jednání bylo podřaditelné správnímu deliktu provozovatele vozidla, tak správní orgán nepostupoval v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť správní orgán zjistil okolnosti umožňující zahájit řízení vůči určité osobě, avšak tuto řádně nepředvolal ke správnímu orgánu. Ostatně, i pokud by taková osoba byla správnímu orgánu nedostupná, měl takové osobě ustanovit opatrovníka a předvolat ji jeho prostřednictvím.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K námitkám žalobce uvedl, že tyto jsou totožné s námitkami uvedenými v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, se kterými se žalovaný v dostatečném rozsahu vypořádal v žalobou napadeném rozhodnutí. Na závěrech tam vyslovených žalovaný nadále setrvává.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 26. 6. 2013 byl zjištěn přestupek č. 1. U vozidla byl zastížen V. M., jednatel žalobce, který odmítl uvést, která konkrétní osoba auto na místě zaparkovala, uvedl jen, že sekretářka, on sám si vozidlo přišel jen odvézt. Dne 29. 8. 2013 byla žalobci doručena výzva k zaplacení částky 500 Kč, jakožto provozovatel vozidla. Dne 28. 8. 2013 zaslal J. K., jednatel společnosti F. C., s. r. o., sdělení, že vozidlo měl v rozhodné době k užívání a řídil jej M. H. L., adresa 3025 P. D., V. B., FI 32960-4979, USA, s žádostí, aby za účelem řízení o přestupku správní orgán kontaktoval jeho zmocněnce P. K., který jej zastupuje na základě plné moci. Součástí tohoto sdělení byla plná moc žalobce udělená společnosti F. C., s. r. o., k zastupování žalobce v tomto řízení, a plná moc M. H. L. zmocňující P. K. k zastupování ve všech řízeních s předmětem podezření ze spáchání přestupku. Dne 25. 9. 2013 byl předvolán k podání vysvětlení ve věci přestupku č. 1 jednatel žalobce M. V. aj. K.. Předvolání se nedostavili. Jednatel žalobce byl znovu předvolán na 20. 11. 2013. Dále byl na den 21. 11. 2013 předvolán k podání vysvětlení M. M. L., předvolání bylo zasláno jak jemu, tak i jeho zmocněnci dle plné moci P. K. na e-mail dle žádosti a dále na adresu trvalého pobytu, tam nebylo možné zásilku zanechat, neboť tam zmocněnec neměl schránku. Dne 30. 10. 2013 zaslala správnímu orgánu I. stupně notářka JUDr. Iva Šídová sdělení, že v případě plné moci zmocnitele M. H. L. zmocněnci P. K. je legalizační doložka falzifikátem. K podání vysvětlení se žádná z předvolaných osob nedostavila.

Dne 14. 8. 2013 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení o přestupku č. 2, na místě ani v okolí se nenacházel řidič. Opět byla žalobci zaslána výzva k zaplacení částky 500 Kč. Správnímu orgánu I. stupně bylo doručeno zcela totožné sdělení ohledně osoby řidiče jako v 1. případě včetně shodných plných mocí.

Dne 19. 8. bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení o přestupku č. 3. V úředním záznamu je dále uvedeno, že M. V. oslovil hlídku Městské policie a uvedl, že je řidičem vozidla, vozidlo zaparkoval na místě, ale odmítá cokoli řešit, a rovněž uvedl, že z jeho strany bude přestupek projednávat jím zvolený právní zástupce. Správní orgán I. stupně dne 19. 9. 2013 předvolal M. V. k podání vysvětlení ve věci přestupku č. 3. Ten se na předvolání nedostavil, doručení bylo vykázáno. Dne 21. 10. 2013 správní orgán I. stupně odložil přestupek, neboť pachatel nebyl zjištěn. Dne 30. 10. 2013 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k zaplacení částky 500 Kč. Na to 18. 11. 2013 reagoval zástupce žalobce společnost F. C., s. r. o., když sdělil, že v předmětné době měl vozidlo k užívání a řídil jej P. K.. Správní orgán I. stupně jej předvolal k podání vysvětlení z adres trvalého pobytu, tam si však zásilku nevyzvedl. Správní orgán I. stupně učinil dotaz ohledně aktuálnosti údajů P. K. v systému evidence obyvatel, a zjistil, že tento si od 2. 7. 2013 zvolil doručovací adresu v S. C. de T.. Správní orgán I. stupně se pokusil předvolat tuto osobu i z této adresy. Zásilka se mu vrátila s oznámením, že na uvedené adrese je neznámý.

Dne 10. 3. 2014 správní orgán I. stupně odložil přestupek č. 1 a 2, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Dne 11. 3. 2013 vydal správní orgán I. stupně příkaz, jímž uložil žalobci pokutu 2.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1.000 Kč.

Proti tomuto příkazu podal žalobce prostřednictvím společnosti F. C., s. r. o., dne 24. 3. 2014 odpor. Správní orgán I. stupně předvolal žalobce a jeho zmocněnce k ústnímu jednání, tito se k nařízenému jednání bez omluvy nedostavili.

Dne 22. 5. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání v úvodu odůvodnění tohoto rozhodnutí vymezených správních deliktů.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. V jeho doplnění uvedl, že dle jeho názoru nevzniklo správnímu orgánu právo zahájit řízení o správním deliktu, neboť měl věc řešit jako přestupek s konkrétní osobu přestupce, která mu byla známa. Dne 25. 8. 2014 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu správní orgán projedná správní delikt provozovatele vozidla teprve tehdy, učinil-li nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, ale nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě [§ 125f odst. 4 písm. a)], nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno [§ 125f odst. 4 písm. b)]. Toto ustanovení vyjadřuje subsidiaritu odpovědnosti za správní delikt provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014 – 45). „Přednost“ odpovědnosti za přestupek je patrná i z § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu, podle kterého správní orgán poučí provozovatele, jehož vozidlem nezjištěný řidič spáchal přestupek, o možnosti sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku.

Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015-46, *při posuzování, zda správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, ale nelze ztrácet ze zřetele smysl a účel úpravy správního deliktu provozovatele vozidla, kterým bylo postihnout tzv. problematiku osoby blízké. V případech překročení maximální povolené rychlosti naměřeného pomocí automatických radarů a v případech nesprávného parkování, správní orgány často jednoznačně zjistily spáchání přestupku, ale při zjišťování totožnosti pachatele byly odkázány na vysvětlení podané registrovaným provozovatelem vozidla. Pokud provozovatel odepřel podání vysvětlení s tím, že by jím vystavil postihu osobu blízkou (§ 60 odst. 1 věta za středníkem zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů), správní orgány se ocitly ve stavu důkazní nouze a věc odložily, protože při množství podobných dopravních přestupků bylo vyloučeno zjišťovat totožnost přestupců jinými způsoby. Cílem zavedení úpravy správního deliktu provozovatele vozidla bylo, aby zmíněná deliktní jednání nezůstala nepotrestána a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla, kterému byla § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti*

řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (viz zápis z hlasování v Poslanecké sněmovně o návrhu novely zákona o silničním provozu vráceném Senátem ze dne 6. 9. 2011, dostupný na <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/021schuz/s021045.htm>). Kasační soud se vyjádřil k účelu úpravy, jež byla do zákona o silničním provozu vložena novelou provedenou zákonem č. 297/2011 Sb., v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, čj. 3 As 7/2014 – 21: „Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě správního deliktu dle ustanovení § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci - nástroje spáchání protiprávnosti – z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou.“

Nejvyšší soud dále uvedl, že by šlo proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit. [...] Naopak pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích (srov. citovaný rozsudek 3 As 7/2014 – 21), nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.), je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o přestupcích naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt.

V posuzované věci označil žalobce za řidiče vozidla v době spáchání přestupku M. M. L. (přestupek č. 1 a 2) a P. K. (přestupek č. 3). Za situace, kdy se správní orgán pokusil doručit předvolání k podání vysvětlení jak osobě samotné, tak jejímu zástupci, který byl navíc v případě třetího přestupku uveden jako řidič předmětného vozidla, a žádné z těchto osob se mu z různých důvodů nedařilo předvolání doručit, má soud v souladu s výše uvedeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu za to, že byla naplněna podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu podle § 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu, a byly tak splněny podmínky pro odpovědnost žalobce jakožto provozovatele vozidla za správní delikt dle ustanovení § 125f zákona o silničním provozu.

K názoru žalobce, že pokud se daným osobám nedařilo doručovat, měl jim být ustanoven opatrovník pro doručování, krajský soud opět odkazuje na zmíněné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a na jeho další rozsudek ze dne 15. 9. 2015, č. j. 8 As 57/2015-46, týkající se přímo problematiky doručování Petru Kocourkovi, v němž Nejvyšší správní soud přímo uvedl, že jedná-li se o takovou osobu, která je spojena se subjekty nabízejícími „pojištění proti pokutám“, v řízeních o dopravních přestupcích jedná často obstrukčně a navíc je opakovaně označována provozovateli vozidel za řidiče jejich vozidla, bylo by v rozporu s účelem úpravy správního deliktu

provozovatele vyžadovat po správním orgánu I. stupně učinění dalších kroků ke zjištění pachatele přestupku. Krajský soud se s tímto názorem plně ztotožňuje a neshledal žádný důvod pro odchýlení se od něj. Žalobní námitka č. 2) je tak nedůvodná.

K námitce žalobce č. 1) krajský soud uvádí, že dle obecné logiky platí, že aby mohl žalobce na daném místě stát, musel tam vjet, a tedy logickým výkladem a maiori ad minus je v úseku vymezeném značkami IP 27a a IP27b, pěší zóně, zakázáno i stání, a tudíž je splněna podmínka ustanovení § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu – jedná se o neoprávněné stání. Proto i tato námitka byla shledána nedůvodnou.

Žaloba tak byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 16. března 2016

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu